



## Nieuwsbrief 23 april 2025

### Samenwerkende parochies

### Breust-Eijsden, Eckelrade, Gronsveld, Mariadorp, Oost-Maarland, Rijckholt

#### OVERLIJDEN PAUS FRANCISCUS

Gisteren 2<sup>e</sup> Paasdag kregen we door dat onze paus Franciscus is komen te overlijden op 88 jarige leeftijd. Aan de ene kant onverwacht omdat hij op 1<sup>e</sup> Paasdag nog de zegen Urbi et Orbi heeft gegeven, aan de andere kant zagen we ook dat het niet goed ging met zijn gezondheid. Het was toch schrikken, toen het bericht binnenkwam en we hebben er meteen voor in de H. Missen gebeden.



Pasen, is voor ons het Hoogfeest dat de dood overwonnen is, en dat we over de dood heen verder mogen leven in een eeuwig leven. Zo mag Franciscus nu ook delen in die verrijzenis. Iets waar hij zo in geloofde en op vertrouwde. Dat blijkt ook wel uit de teksten die hij over dit onderwerp heeft geschreven. Maar hij was tevens de man van hoop. Niet voor niets dit jaar als thema Pelgrims van de Hoop. Hij heeft steeds zelf geprobeerd die hoop uit te dragen in zijn contacten, in zijn oproepen tot vrede en eenheid. De hoop om te komen tot elkaar, maar ook de Hoop op het eeuwige bij God.

Ik denk dat velen wel herinneringen aan hem hebben en zijn of haar gedachten bij zijn persoon. Voor mij was hij heel zeker een grote inspirator voor hoe ik als priester zou moeten zijn.

Wat heel belangrijk was, dat we als kerk ons niet opsluiten maar naar buiten gaan, naar de mensen. Jezus is juist gekomen voor iedereen. Dat laatste heeft hij vaker herhaald. We moeten openstaan als kerk voor iedere mens, wat zijn of haar achtergrond ook is. Jezus zocht juist ook de randen van de samenleving op. Hij ging naar de zondaars en

tollenaars, naar de zieken en vul maar in. Zo deed paus Franciscus het ook. Meer dan voor de hoogwaardigheidsbekleders had hij aandacht voor de gewone mens. Voor hem geen buitenkant, het ging om het innerlijk. We moeten zo zei hij dan ook allereerst naar de mens kijken en niet naar de fouten die er misschien zijn gemaakt.

Naast zijn eenvoud en aandacht voor de gewone mens, had hij grote zorg voor de schepping en het milieu. Zijn grote encycliek *Laudato Si* gaat daar over. En hij nodigt ons allemaal uit om er verantwoord mee om te gaan. Zo als we verantwoord moeten omgaan met al het leven, vanaf het allereerste begin tot en met het einde.

Juist door zijn manier van doen heeft hij de kerk weer dichterbij de mensen gebracht. En dat wilde hij ook door het synodaal proces

waarmee hij is begonnen. Juist terug naar de basis, luisteren wat er allemaal speelt bij de gewone gelovigen in de kerk, hoe zij ook de toekomst zien, en van daaruit verder praten.

Waarbij er ruimte is voor ieders mening en voor het eerst ook stemrecht kwam voor vrouwen op de synode. Sowieso heeft hij vrouwen benoemd op hoge functies in het Vaticaan en bestuur.

Voor mij heel bijzonder was natuurlijk zijn grote liefde voor de kerststal. In 2019 schreef hij de apostolische brief ‘*Admirabile signum*’ hierover. Met vooral een oproep om bewust de kerstgroep op te zetten. Franciscus was een man van gebed. Al bij zijn eerste optreden vroeg hij om gebed en tot het laatst heeft hij erom gevraagd opdat hij zijn taak goed kon uitoefenen. Zelf vond hij in zijn gebed, en vaak stil gebed, de kracht om zijn taak goed te kunnen uitoefenen.

Met zijn sterven zullen we dus een inspirerende herder gaan missen.



## **UITVAART ZATERDAG 10.00 UUR**

Zijn uitvaart zal komende zaterdag om 10.00 uur zijn. Van tevoren zal men hem nog vanaf morgen een laatste eer kunnen brengen in de st. Pieter. Naar zijn wens zal hij worden opgebaard in eenvoudige kist. Natuurlijk zullen er vele hoogwaardigheidsbekleders gaan komen, maar ik hoop dat er naar zijn wens ook ruimte zal zijn voor de eenvoudige gelovigen.



Aansluitend aan de uitvaart zal hij niet begraven worden in de st. Pieter maar in de basiliek van Maria Maggiore in Rome.

Hij had een grote voorliefde voor deze kerk, en dan heel bijzonder voor een byzantijnse icoon van Maria die daar hing. Voor en na iedere reis die hij als paus maakte, ging hij daar voor het welslagen bidden en bedanken. Naar zijn wens wordt het ook een eenvoudig graf, zonder versiering maar alleen zijn naam.

## **HOE VERDER**

Na een periode van rouw na de uitvaart zullen de 135 kardinalen (onder de 80 jaar) samen gaan komen voor het conclaaf. Natuurlijk zullen ze in de komende periode al naar Rome gaan en daar met elkaar gaan spreken en elkaar leren kennen. Want men komt tegenwoordig uit de gehele wereld, dat men elkaar nog niet zo goed kent.

Tijdens het conclaaf is men in de Sixtijnse kapel bij elkaar. Daar wordt op de eerste plaats gebeden en met elkaar gesproken om dan te komen tot stemmingen. Als er nog geen consensus is, komt er zwarte rook, als er een nieuwe paus is, witte rook.

Wie het gaat worden is natuurlijk afwachten en de H. Geest zijn werk laten doen. Juist nu de kardinalen elkaar wat minder kennen is het echt eerst aftasten en kijken wat en hoe iemand spreekt en handelt.



## **DIOCESANE HERDENKINGSDIENST**

Komende vrijdag 25 april zal er diocesane requiemviering voor paus Franciscus zijn voorgegaan door onze bisschop Mgr. van den Hout. . Deze zal zijn om 19.00 uur in de kathedraal in Roermond.

## **HERDENKINGSDIENST IN ONZE PAROCHIES**

Omdat we beseffen dat niet iedereen zomaar even naar Roermond kan gaan, zullen we komende vrijdag ook voor onze Paus bidden in onze eigen Parochies.

We zullen om 18.30 uur de Rozenkrans voor hem bidden en aansluitend een herdenkingsmis hebben om 19.00 uur in de kerk van Breust.

## **BarmHARTigheid**

Vroeger werd de zondag na Pasen, Beloken zondag genoemd. Daarmee werd gezegd dat het Paasoktaaf werd gesloten. Onder Paus Johannes Paulus II kreeg deze zondag een nieuwe naam, namelijk Zondag van Goddelijke Barmhartigheid.

Voor mij ligt daarin denk ik een heel duidelijke opdracht voor ons als kerk, maar ook als gelovige voor de toekomst.

Barmhartigheid wil zeggen een hart hebben voor de ander, niet kijken of we er profijt uit kunnen halen, of hoe anderen naar ons toe reageren.

Nee, heel simpel een open hart hebben voor iedereen. En dat is heel lastig, want we zijn vaak zo berekenend. Heel zeker bij onze

wereldleiders zien we die houding van, als ik er maar beter van wordt.

Barmhartigheid was het centrale thema in het leven van onze paus Franciscus. Heel bewust heeft hij dat steeds uitgedragen in het jaar van barmhartigheid, in zijn geschriften, maar vooral in de manier waarop hij in het leven stond. Een voorbeeld voor ieder van ons.

Juist in de afgelopen Paasdagen hebben we mogen stilstaan bij dat voorbeeld van Jezus.

Niet uit zijn op de eerste plaats, zoals we dat op Witte Donderdag hoorden, maar een lichtpunt zijn voor anderen. Werken aan onderlinge vrede en saamhorigheid. Op zo'n zondag van de Goddelijke Barmhartigheid is het dan goed om eens na te denken, hoe het zit met onze barmhartigheid.

In dit heilig jaar met als thema pelgrims van Hoop, worden we als gelovigen uitgedaagd om lichtpuntjes te zijn in deze samenleving. Een beweging in gang te zetten van hoop. Niet de grootste schreeuwers de baas laten zijn, maar laten zien dat we als mensen een hart hebben voor iedere mens, dat iedere mens het waard is om voor in te zetten. Laat ons, de komende tijd, meer gaan inzetten om die barmhartige houding naar iedereen toe in praktijk te brengen. Niet oordelend, maar er zijn voor elkaar, elkaar ondersteunen en begeleiden. Dan kunnen we in onze daden laten zien wat Jezus ons heeft voorgeleefd.

